

1011 • LISTI

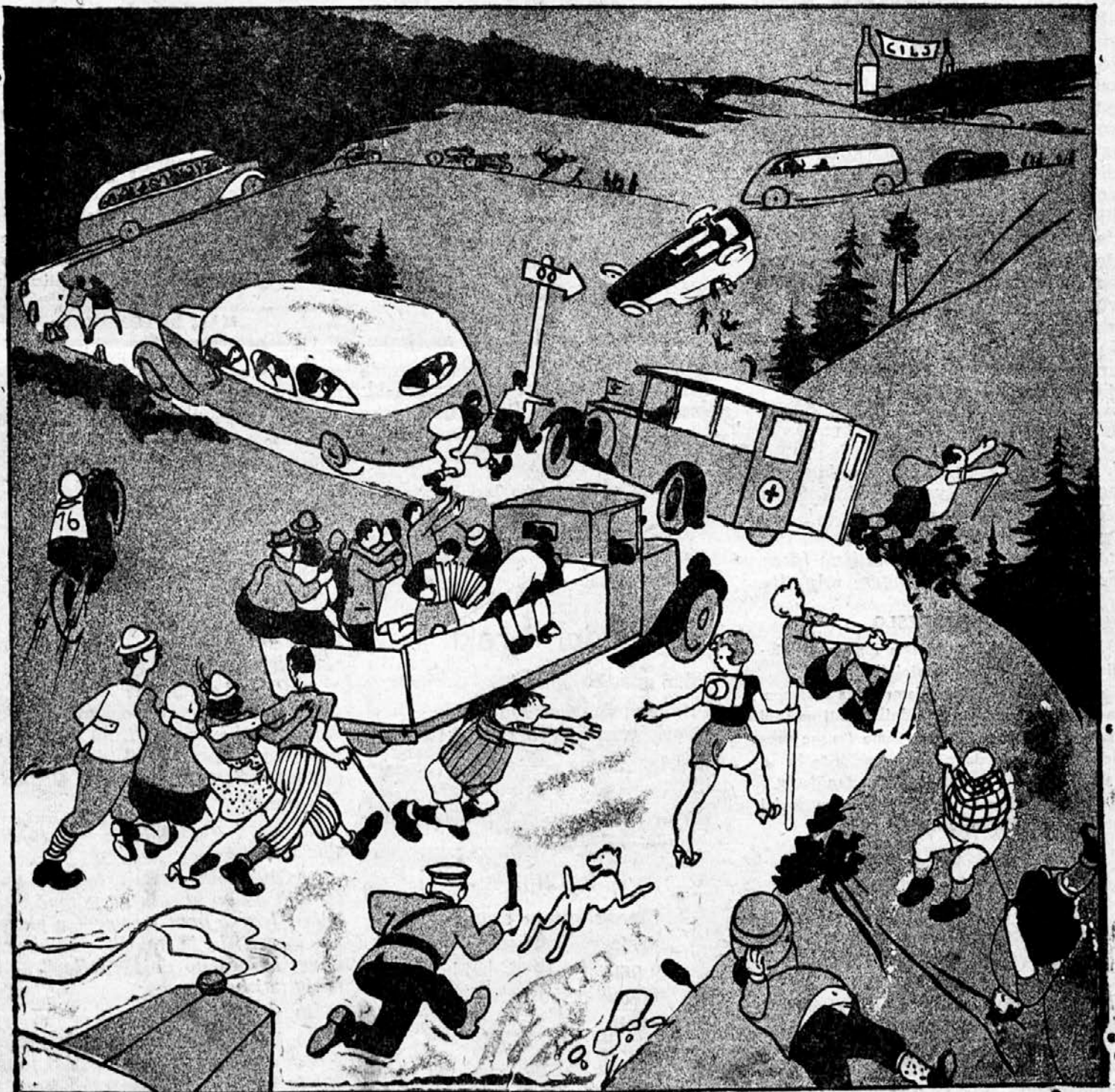
LETO III.

LISTI DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 16

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, številka 10.644. Naročnina četrtletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—

Splošna dirka na Pohorje

Vse že dirka po Pohorju
z avtom, peš in na motorju,

le nekom se ne izplača,
to je: Pohorska vzpenjača.

Prihodnja številka izide v petek, 30. avgusta, na predvečer otvoritve jesenskega ljubljanskega velesejma.

VESELI TEATER 'TOTEGA LISTA' NA LJUBLJANSKEM VELESEJMU

od 31. avgusta do 9. septembra!

Brez strahu pred temnimi oblaki, ki letos pošiljajo na ubogo zemljo preobilico padavin, bo »Toti teater« na letošnjem velesejmu skrbel za dobro voljo pod nepremočljivo streho »K«-paviljona na veseličnem prostoru. Na lanskem Mariborskem tednu je »Toti teater« prestal svoj krst — mirno trdimo — v nepričakovanem navdušenju občinstva. Vse predstave so bile razprodane, dvorana premajhna. Ne dvomimo, da si bodo tudi ljubljanci radi privoščili nekaj veselih uric in prihiteli v »K«-paviljon. Program bo sestavljen tako, da bo nudil vsakomur nekaj. Podrobnosti objavimo v kratkem. Zanimljivo vam zaupamo, da bo pričetek večernih predstav ob pol 9. uri, ob nedeljah in na praznik pa priredimo še popoldansko predstavo ob pol 6. uri za okoliško prebivalstvo, ki bo te dni obiskalo velesejem.

KINO SEZONA

Je letos na višku. Tako vlada n. pr. za »Indo«-kino velikanski interes. Visoko vstopnino plačujejo celo Japonci in Kitajci. »Indo«-kino pa ima na sporedu tudi same odlične filme. Sedaj vrte sodoben šlager: »Apetit«.

SE NI OBNESLO.

Mladega uradnika, ki ima mnogo prijateljic, opozori njegov predstojnik:

»Prijatelj, lahko mi verjamete, da razumem te stvari, vendar mora uradnik paziti na svoj sloves in ne sme venomer samo ženske prepeljavati. Neprestano dobivam pritožbe o vas. Izberite si vendar že kako ženo!«

»Saj sem si jo že večkrat, pa sem vselej imel potem škandal z njenim možem!«

DRUŠTVO KOMARJEV NA ZATOŽNI KLOPI

Vsled kršenja predpisov o brezmesnih dnevih pride pred sodni stol Društvo komarjev za Slovenijo. — Kljub strogim tozadevnim naredbam so se letos komarji ostentativno vrgli na mesno hrano. S posebnim zadovoljstvom so napadli Maribor in mu izpili že na stotine litrov sladke človeške krvi. V svoj zagovor navaja društvo, da je človeška kri dandanes artikel brez prave in trajne vrednosti.

Popravek

Mars: »Kaj je že konec počitnic, Bullček?«

Bullček: »Zame že. Imam jesenski popraviljni izpit iz strategije.«

JEZA

»Zakaj se pa Jera tako jezi na svojega ženina?«

»Prosila ga je, naj ugane, koliko je stara.«

»No, in?«

»In on je ugibal.«

Moderni reki

Kdor upa, bo obupal.

Pridnega čaka strgan rokav, palca beraška, prazen bokal.

Ura izgubljena — dobi se na policiji.

Govorjenje je srebro, molk je zlato, denar je papir.

PACIFIK

Morda kmalu Pacifik pride v silno paco, a poprej nam skuhal bo marsikakšno raco.

DOBER TEK!

Ce bi vam ponudil jed, ki jo je imel že nekdo v ustih, ali bi jo jedli? Bržkone ne! A goveji jezik vendarle jeste, čeprav ga je imela že krava v gobcu. Dober tek!

HIRAMA MAXIMA

se je rodil pred 100 leti in torej slavi slavno človeštvo v letošnjem letu njegovo stoletnico. Slavi jo na impozanten način z njegovim izumom in zato ni treba nobene posebne slovesnosti v ta namen. Hirama Maxima je za človeštvo bolj zaslužen kakor Pasteur ali dr. Koch. Prvi je preganjal pasjo steklino in podaljševal človekovo bivanje v tej nesrečni dolini premnogim nebeško veselje. Hirama Maxima je pa izumil — strojnico in kakor vidimo, jo je slabo patentiral, ko jo danes že povsod izdelujejo in uporabljajo.

SLAVA.

»Kako? Včeraj ste zahtevali za to sliko 5 tisoč dinarjev, danes pa že osem tisoč?«

»Da! Slikar je bil namreč tako ljubezniv, da je nenadoma to noč preminul.«

STROGOST.

Nek avto se je prevrnil in obležal na cesti. Pod avtom je ležal šofer. Prišel je stražnik:

»Nima nikakega smisla, da se skrivate pod avtom. Ne delajte neumestnih šal temveč zlezite ven in pokažite šofersko legitimacijo.«

MALI DIPLOMAT.

Mati: »Janezek, danes povej gospodu učitelju, da te jutri ne bo v šolo, ker smo dobili dvojčici.«

Sinko: »Ne, rajši bom rekel, da smo dobili samo eno deklico.«

Mati: »Zakaj bi lagaš, Janezek!«

Sinko: »Veš, mamica, eno si bom rajši prihranil za drugi teden...«

Da, da!

Da, da!

Ko je bil star pet let, je mislil:

— Ponoči bo prišel bavbar in bo hotel odnesti mamico. Jaz pa bom skočil nanj in ga pobil na tla. In mamica bo rekla: »Rešil si me, sinček, odpustim ti, da si mi kradel sladkor.«

Da, da!

Ko je bil star petnaest let, je mislil:

— Gorela bo hiša, v tretjem nadstropju pa bo klicala na pomoč moja ljuba. Jaz se bom pa vrgel v plamen, jo rešil in jo položil očetu pred noge. In oče bo dejal: »Rešil si jo, tvoja naj bo!«

Da, da!

Ko je bil star petindvajset let je postal državni uradnik. Odslej je mislil le na to, kako bo rešil samega sebe.

Da, da!

Ježek.

Vojna z letaki**v kameni dobi****CENE ŽIVILOM**

v Ameriki padajo. Ker je drugod narobe, je s tem povprečna svetovna cena nespremenjena. Najbolj zanimivo pri padanju draginje v Ameriki je to, da vest o tem zares ni — ameriška rasa.

AMERIŠKI IZOLACISTI

se upirajo, da bi Amerikanci gasili evropski požar z ognjem. Pri tem svojem upiranju so menda kljub temu — pogoreli.

LINDBERG

je zoper to, da bi se Amerika vmešavala v evropske zadeve. Nasprotniki mu pa očitajo, da je po versajskem miru bil on tisti, ki je prvi napadel Evropo in to naravnost iz Amerike. Morda se boji obratnega zračnega revanša.

OZNANILO

Vzela sta se gospod Tekstil Kriza in gospa Draga Draginja. Bilo srečno!

ČUDOVITA TATVINA

V »Sl. Narodu« smo čitali, da sta dva gospoda ukradla v Ljubljani za 15.000 dinarjev »kolkov«. To je tistih delov telesa, kjer se noga drži reber. Kdo ve, koliko jih je bilo za 15 jurjev. Na fronti bi jih nabral nekaj vagonov, v trafikah so pa dražji. Če niso bili le — k o l e k i.

PREPIRJE

med Romuni in Madžari rešujejo in omiljujejo na ta način, da Romuni beže v Besarabijo.

OBČUTEK.

A: »Oprostite, gospod, meni se zdi, da sedite na mojem klobuku.«

B: »Kakšen pa je vaš klobuk?«

A: »Mehek.«

B: »Potem pa ne sedim na vašem klobuku.«

HEJ HO! KAJ BO?

Hej ho! Hej ho!
Življenje je težko.
Se cene stalno dvigajo,
Kaj bo, kaj bo, kaj bo?

Hej ho! Hej ho!
Krompir bo zdaj zlato.
Zlato pa vedno je redkost,
Kaj bo, kaj bo, kaj bo?

AGENCIJA »RUMENA RACA«

sporoča vsemu človekoljubnemu svetu, da se je delo usmiljenja preselilo iz krščanske Evrope na poganski Vzhod, natančno povedano, med rumeno raso. Odkar so započeli Japonci svojo kulturno misijo med Kitajci, se je pri slednjih zaredila taka človekoljubnost, da so se zavzeli za Francoze. Med tem, ko jim beli Amerikanci niti moke ne pošljejo, da bi si spekli malo kruha, se bodo rumeni Čangkajšekovi kitajski vojaki celo vojskovali za francoske koristi v Aziji.

PRESELITEV DRUŠTVA NARODOV V AMERIKO

Princetown, avgusta. (Telegram)
Društvo narodov se je preselilo iz Ženeve v Princetown v Ameriki. Povod za to selitev so bili komarji, ki so se letos zelo zaredili ob Ženevskem jezeru in ščurki, ki so se zaredili v foteljih ter podgane, ki so se zaplodile med arhivi. V Ameriki bo to prepotrebno prostovoljno dobrodelno društvo poslovalo naprej. Verjetno, da bo rodilo tudi v Ameriki in na Tihem oceanu svoje blagodejne posledice. — Vsi cenjeni člani naj odslej pošiljajo torej svoje pritožbe in prošnje za pomoč na naslov: »Društvo Narodov«, Princetown.

O SVOBODNI VOLJI...

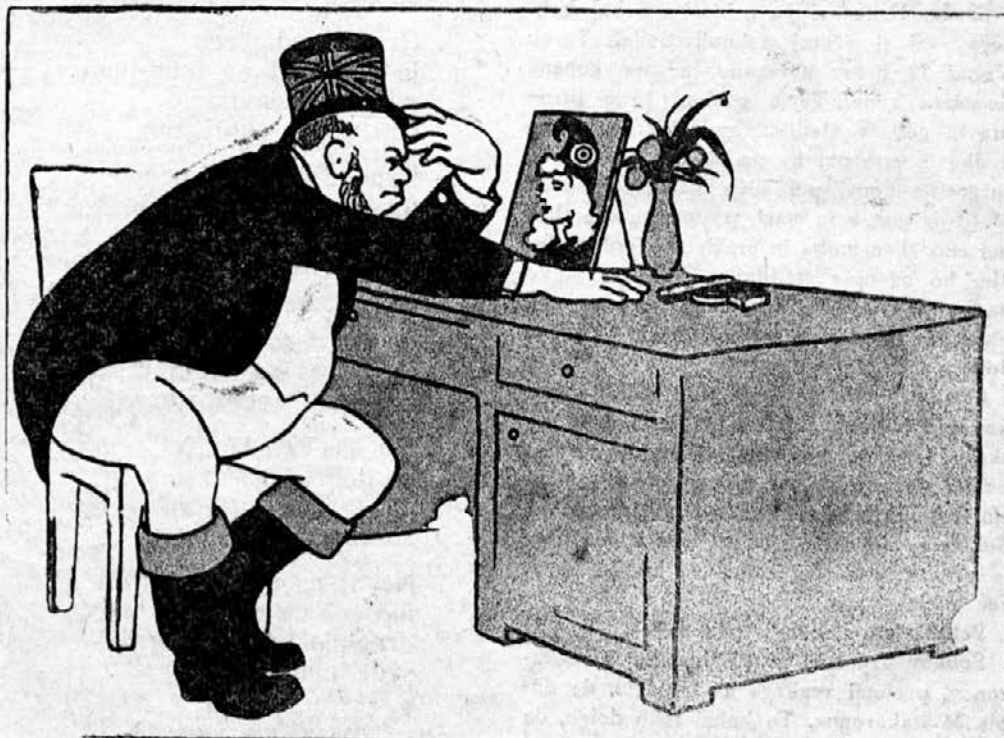
Predavatelj: »Tako, dragi poslušalci. Ura je pol 10 in zato zaključujem današnje predavanje o »svobodni volji!« ...«

NA ŠPANSKEM

so od zadnjega vojskovanja prihranili še nekaj sodov smodnika. Ker je pa velika nevarnost, da bi se jim smodnik ne prismočil ali da ne bi splesnil, ga bodo sedaj spravili v promet, da ne bo drago plačana roba kar tako prišla v nič.

ALI JE?

Če je mož na orožnih vajah je običajno »redov«. Ali je zato njegova žena, ki ostane sama doma — redovnica...?

Razočarani ljubimec

John Bull: »Če obupam, se mi bo smejala. Ne, rajši se možato odločim za borbo, pa ji bo še žal, da me je zapustila.«

Miren hotel

Postrežček: »Če hočete imeti mir, si vzemite sobo v hotelu ‚Balkan‘.«

Jedilni list bodočnosti

Ponedeljek: Vzemi 30 dkg tega, kar ti je ostalo od včera, prideni temu še 20 dkg tega, kar misliš skuhati jutri, v posebni posodi kuhaj 4 krompirje tako dolgo, da se razkuhajo, vse skupaj dobro osoli in še vroče serviraj na modro pogrnjeno mizo.

Torek: Izberi kos pohištva, ki ga boš lahko pogrešal (n. pr. kuhinjsko omaro), prodaj ga v starinarni, z izkupičkom pa pojdi na deželo. Vas pa mora biti vsaj 6 ur oddaljena od mesta. Tam kupi najpotrebnejše življenjske potrebščine. Izbiraj pa po možnosti tista živila, ki jih je kmet pravkar skuhal in so na mizi. Tako imaš krasen vzrok in priložnost, da vsa živila preizkusiš kakšna so kuhana. Zajemaj globoko in skrbno prežvekuj. Tako boš naredil utis strokovnjaka. Če boš upošteval vsa gornja navodila in spretno manevriral, se boš tudi danes do sitega najedel.

Sreda: Danes si pa privoščiš nekaj bolj šega, saj si včeraj nakupil živila. Torej: Vzemi 12 listov narezane in med gobami posušene repe. Temu prideni še 6 litrov pravih gob. V štedilnik naloži 2 treski po 4 dkg in eno poleno po 20 dkg. Zakuri in razgrej v ponvi pol žlice masti, vrži vseh 18 litrov gob v to mast, posipaj na vse skupaj eno žlico moke in praži tako dolgo, dokler bo ogenj v štedilniku. Serviraš lahko kar v ponvi. Ne pozabi pa zapreti vseh oken, na vrata pa priprni listek: »Me ni doma.«

Četrtek: Izreži iz vseh političnih dnevnikov zadnje vesti, zloži jih po datumih in vse skrajja lepo na glas prečitaj. Na levo stran položi slovar tujk, na desno pa knjigo starih kuhinjskih receptov. To čitaj tako dolgo, dokler se ne nasitiš. Da si olajšaš prebavo, je priporočljivo, če izpiješ na zadnje kozarec jedilne sode...

Petek: Isto kakor v ponedeljek.

Sobota: Izposodi si pri sosedu 8 makaronov, prelomi vsakega na tri dele, da dobiš 24 makaronov. To kuhaj tako dolgo, da postanejo makaroni rahli in napihnjeni. — Vodo odcedi, povaljaj vsak makaron v kruhovih drobtinah in jih simetrično naloži na

krožnik. Ne pozabi postaviti na mizo zobotrebec. Premenjaj rože v vazil!

Nedelja: Vstani ob pol 10. uri in odidi k znancu, ki ima radio. Tam počakaj do prvih radio-poročil, zapomni si najvažnejše novice in oddiraj z njimi k najbližnjim sorodnikom. Tam že na vratih zakriči: »Ali že veste?... Zgodilo se je to in to...!« Če boš ravnal pravilno, boš brez skrbi. Sorodniki te bodo prav gotovo pridržali na kosilu.

Jubilejni mesec

Avgust ni tako pust kakor se govori, četudi zdaj pač manj ko v juniju grmi.

Mejniki blizu nas predstavljajo se zdaj, nihče zares ne ve, če tega bo kdaj kraj.

Drugod udarjeno je vse bolj na bum-bum, mi pa proslavljamo naš srečni sporazum.

Drugod je krah, prepir, mi smo veseli, hej! Saj sporazum je naš že prvi jubilej.

Evropa pa slavi, da angel je miru še lani v času tem bil zadnji mesec tu.

Od nas še ni odšel, se dobro nas drži, drugod ga pa že ni skoraj vse leto dni.

Nekaj pa vseh dežel nič več ne zapusti: draginja tudi zdaj svoj jubilej slavi!

OTROŠKA LOGIKA.

Marica: »Kajne mamica, če se v davec poroči, potem pravimo njegovi ženi vdova?«

Lekarna „Agonija“

priporoča svoje sveže izdelke:

Za ponesrečene aspiracije — Aspirin »Hin-hin«.

Za framasonsko naduho — Praške zoper molje v ložah.

Za socialne krče — Tablete »Sočutje«.

Za nesrečno ljubezen — Pilule »Erotikon« v dozah.

TUDI FILOZOFIJA

»Na svetu so reči, pred katerimi je treba zatisniti obe očesi.«

»Da, na primer milo!«

Nasvet poetov

*Sedaj ko že nikogar ni na svetu,
ki dvomi, da starina je zlomljena,
bodočnosti varljive nada ena
ostaja Tebi čudnemu poetu.*

*Dočim so vsi se vdali v nove čase
Ti smešne stare še nazore braniš,
kdo ve, za koga ideale hraniš,
v obupni borbi pozabivši nase.*

*Človeče, poezija — to je kaša
netečna, hrana samo za čudake;
ob njej živeti neče doba naša.*

*Si slave željen? ... Teci dolgo
progo;
cilj vznak preplavaj; bij s pestjoj
apaša;
pa ne pozabi na smuči in žogo!*

Je vseeno

Mama: »Hitro stopi v mesto, Miškec in prinesi liter namiznega olja.«

Miškec: »Kje naj ga pa vzamem?«

Papa: »V trafikli!«

Mama in Miškec: »V trafikli ga vendar nimajo!«

Papa: »Seyeda ne! V špeceriji pa tudi ne.«

DIPLOMATSKA

Kjer je zmeda, tam smo mi,
kjer ni zmede, tam nas ni.
Ker je zmeda vsepovsod,
diplomat je res gospod,
na vseh krajih mu uspe,
da ustvarja kaose.

Dan za dnem, noč za nočjo,
govoriči prav sladko,
naskakuje, moleduje,
vsa vprašanja on rešuje,
komaj jih pa reši pet,
vstane novih petdeset.

Torej služba diplomatska
boljša je ko advokatska.
Pravda vsaka se izteče,
ko sodnik sodbo izreče.
Mi pa spletke ponovimo
in spet nove naredimo.

HUDE SANJE BOGA MARSJA

Če se bogu Marsu
sanja, da bo mir,
je, kot da prikazal
nam bi se hudir.

V BANJA LUKI

se bo v kratkem vršilo blagoslovljene temeljnega kamna za drugi slovenski nebotačnik v tretji slovenski prestolnici. Prva prestolnica Ljubljana ima prvi slovenski nebotačnik, druga prestolnica Cleweland v Ameriki ima velik slovenski narodni dom in ameriške nebotačnike, zatorej tretja slovenska prestolnica — Banja Luka — tudi ne sme zaostajati. Denar za novi nebotačnik so zbrali razni slovenski sloji v obliki trgovskih procentov.

ZLA POSLEDICA.

»Od pustnega tedna še nobeno noč nisem dobro spal.«

»Si se najbrž zaljublil.«

»To ravno ne, ampak posteljo sem zastavil.«

Vpliv Slovencev na svetovno zgodovino

Predragi prijatelj, če maješ z glavo, ko čitaš ta naslov in se bojiš prehude potegavščine, nikar prezgodaj ne izrekaš svoje sodbe! Stoletja so nas učili, da nas je malo, skoraj nič, da nič ne pomenimo in tako naprej. Pa ni res! Nekaj nas je in kar nas je, nas je toliko, da smo še vedno tu. In ker smo tu, sedimo na lepem koščku sveta, malce razrezanem, ampak sedimo tu in ker je ves svet obseden od politike, se tudi pri nas vrti politika, svetovna politika. Lajno te politike navadno vrte drugi, ampak mi vsaj poslušamo to lajno in si pri tem svoje mislimo. Včasih tudi kimamo, pa ne mislimo tako kakor kimamo. Saj v tem je tudi nekaj politike. Misliš drugače in kimaš drugače. Porečete: Kaj trobiš o politiki, o zgodovini si obljubil neka besed. Da, takole je: Politika dela zgodovino! Ker mi na tem koščku sveta že dolgo čepimo, spadamo tudi v svetovno zgodovino. To se je najbolje izkazalo zadnje dni. Kaj se je zgodilo? Turki, pred katerimi smo se navadno križali, bodo odstopili naši državi 600 vagonov koroze. In ker smo tudi Slovenci država, dobimo tudi mi nekaj koroze. Brez slovenskega vpliva na svetovno zgodovino bi nikoli ne videla naša država te koroze. Zakaj ne? Zato ne, ker bi se toliko ne poznali s Turki. Ti so namreč pred dolgimi stoletji zvedeli, da imamo na slovenskem zala dekleta. Vojskovali so še tako dolgo, da so se prebili celo do nas. Delj niso šli, ker niso marali drugih deklet. Če bi ne bile naše dekline jako zale, bi Turki ostali v Aziji in bi se svetovna zgodovina v Evropi in drugod čisto drugače razvijala. Dekleta, ki so jih Turki odpeljali, so vzeli potem na koroze. Kaj to pomni, ni treba razlagati. Ker Turki vodijo pametno svetovno politiko, namreč zdaj, ne marajo zamere v zgodovini in so za dekleta poslali koroze. Nam je pa tudi prav, ker radi živimo tudi od koroze.

PRED SODNIKOM

»Kateri hudi nagon vas je zmotil, da ste obdržali denarnico?«

»To ni bil hud nagon, gospod sodnik, ampak nagon samoohrane.«

TOMBOLA

— »Ubogi Jerko je imel hudo smolo s svojimi srečkami. Zadel je pitano gos, sto cigaret in steklenico konjaka.«

— »In temu pravite smola?«

— »No seveda... Mož je vegetarijanec, abstinent in ne kadi.«

NAJZANESLJIVEJŠE SREDSTVO.

Štirikratnega vdovca so vprašali, na kak način se je iznebil svojih žena, pa je takole razložil: »Najzanesljuješe sredstvo, da se otreseš žene, je to, da ji nikoli ne oporekaš, da ji vselej pritrđiš in da jo pustiš, da dela vse, kar hoče. Brez ugovaranja ne more nobena ženska živeti in tako so mi vse štiri umrle v nemi besnosti.«

POJASNILO

Ni res, da je bil bivši minister Mandel aretiran kot vojni krivec, res pa je, da so ga prepeljali v sanatorij za operiranje mandeljev.

V SOFIJI

so nekateri mnenja, da bi bilo potrebno ustanoviti nogometno ministrstvo, ker se je izkazalo, da je nogometna žoga važen političen in diplomatski činitelj. Nogometna žoga utegne biti sploh zelo upoštevan politični barometer, seveda odvisi od tega, kdo ga ima v rokah, da z njim meri diplomatske nogometne utripe.

NESREČNI MOŽJE.

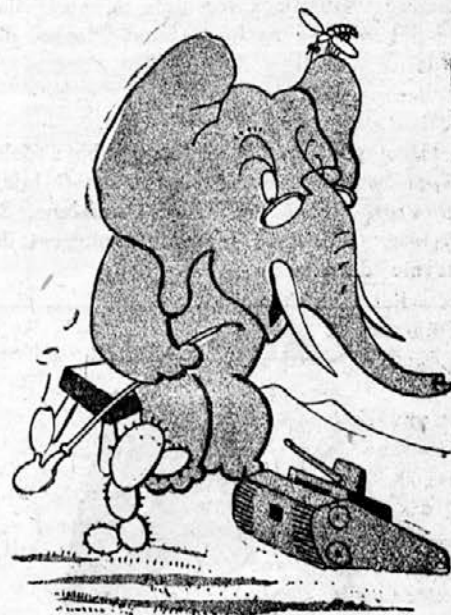
Dva prijatelja se srečata v kavarni. Eden izmed njiju vpraša:

»Zakaj se tako pusto držiš, Jože? Ali se ti je kaj pripetilo?«

»Oh, imam mlado ženo, toda kolikor je mlada, toliko je tudi bolana!«

»Kaj naj pa jaz rečem? Jaz imam staro in grdo ženo in kolikor bolj stara je, bolj je zdrava.«

Slonovo preišljevanje

Moja mama mi je rekla,
da некоč bil Hanibal
z mojim praprapraočetom
se čez Alpe je podal.

Trde kože smo mi sloni,
jemo vse, kar nam kdo da,
čuda ni, da prednik moj je
prišel zlahka prek gorā.

Tank, mrcina ti moderna,
slave mi ne boš odvzel!
Na vrhove alpske, brate,
nikdar se ne boš povzpел.

Le ne letaj previsoko,
drži rajši se nižin,
kajti, veš, vse drugo raste
v hribih, samo ne — bencin.

NUJNA ZADEVA.

Keglovič se je prijel za trebuh in stekel po kavarni. Na mizi je ležalo nekaj pravkar dospelih dnevnikov; Keglovič je pograbil en izvod in hitel dalje vratom. Tedaj pa je zaklical Čampa za njim: »Kaj pa delaš neumnosti? To je vendar današnja izdaja!« — In Keglovič, ne da bi se ustavil: »Vraga, saj vendar vidiš, da ne morem čakati na jutrišnjo izdajo!«

MALI OGLASI

ZENITVE.

Zaradi pomanjkanja znanja išče tem potom 55 letna devica, čiste preteklosti, lepega izgleda, sebi primerneža moža, približno istih let. Dopise, tudi brez slike pod značko: »Skupno veselje«.

POSREDOVANJA.

Razpisujem veliko denarno nagrado onemu, ki bi mi preskrbel koncesijo za izdelovanje tuje valute... Ponudbe pod značko: »Obolus«.

KUPIM.

Od avtomobilista, ki ne potrebuje preveč bencina, bi kupil bencinsko karto. Imam namreč vžigalnik, avtomobila pa ne. Prijazne ponudbe na naslov: Tomaž Plusko, Zloprda.

STANOVANJA.

Iščem primerno opremljeno sobo z dobro zavarovanim vhodom in po možnosti tajnim izhodom. Pomoč pri obrambi zaželena. Radivojček, policijsko priznani konkurent drž. kovnic denarja.

Stara basen

...in ko bo vrana uslišala lisico ter lepo zapela svoj: Kra-kra, ji bo zdrknil iz kljuna zalogaj.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Tone Frtačnik. Imate prav, človeško srce je klobasa — človek nikdar ne ve, kaj vse je notri.

Dramaturg. Vprašate, ali si moremo predstavljati, kako bi zgledal Tasso, če bi ga dividirali s Hamletom? Na to vprašanje bi vam prav radi odgovorili, pa se bojimo, da boste nazadnje še vse skupaj multiplicirali s Kraljem Learjem in nam potem stavili ponovno to duhovito vprašanje.

P. n. Vaše, že naravnost smešne titulacije, ki jih nosite, nam niti malo ne imponirajo. Saj nam je znano, da so častni nazivi večkrat samo predpostavljene številke, ki napravijo iz ničel šele število.

Protialkoholni gibalec. Da bi vaši predlogi omejili pijanost, dvomimo. Dokler ne boste izumili na buticah pijancev vijake, ki bodo — kakor pri lokomotivi — spuščali paro, pijanosti ne boste odstranili.

Stanko Suša. Če res tako nujno rabite denar, vam svetujemo, da se poslužite zastavljavnice. Vsekakor je to boljše, kot pa pasti kaki oderuški pijavki v roke. Vaša ideja, da bi napumpali vašega nečaka visokošolca, je pa že sama na sebi vredna, da bi vam bilo pomagano.

Samouk. Vprašate, kdo je pravzaprav filozof. Tega vprašanja radi pomanjkanja prostora temeljito ne moremo obrazložiti, zato odgovarjamo bolj na splošno: Filozofi so ljudje, ki poučujejo stvari, o katerih nihče nič ne ve.

Lirik na Gorenjskem. Če bi vedeli, koliko pesmi o jeseni smo že letos prejeli, ne bi bili njih število še za petnajst povečali. Po vaših pesmih moramo žal sklepati, da bomo dobili zelo deževno in vlažno jesen.

Romanopisec. Poslali ste nam svoj najnovejši in, kakor sami pravite, najboljši roman: »Križ pod goro«. Prosite nas za oceno v enem samem stavku. Vaši želji radi ugodimo: Platnice vaše knjige so preveč oddaljene druga od druge!

ZDRAVNIK IN PUŠKA.

Neki zdravnik na deželi je bil strasten lovec. Kadar pa je bilo treba k bolniku, se je obiral z neverjento počasnostjo. Nekoč so ga zgodaj zjutraj klicali k umirajočemu bolniku. Zdravnik se je počasi pripravljal in se nazadnje le skobacal na voz. Tu se pa spomni, da bi bilo nazajgrede dobro malo na lov in zato vpraša slugo:

»Janez, ali ne bi bilo dobro, če vzamem puško s seboj?«

»Mislim, da ne bo potrebno, možak bo že davno mrtev, ko pridete tja«, mu odvrne sluga.

ZELJA.

Janezek: »Ata, jaz bi rad videl mesec.«

Oče: »Poglej ga, saj sveti na nebu.«

Janezek: »Saj ga vidim, ampak jaz bi ga rad videl še od nasprotni strani.«

Evropa kot taka

1

2

IZMENJAVA SODOBNIH DOBROT

Zgodilo se je čudo, kaj! Anglež Japonca je zaprl, seve, Japonec ričeta se ni z veseljem baš nažrl.

Ker je Japonec kavalir, se revanžiral je takoj, Angleža v luknjo stlačil je, mu dal prižganke za napoj.

Tako sta si izmenjala dobrote našega sveta, v katerem marsikdo zelo pogreša skledo ričeta.

PLESNITI JE ZAČEL.

Mali Boris pozorno opazuje svojega očeta. Začudeno zagleda na njegovi glavi prve sive lase in vzkligne: »Joj, očka! Meni se zdi, da si začel plesniti.«

— Pasji dnevi so nekako minuli. Kar seveda ne velja za Romune, Angleže in tudi druge pasne...

— Radi pasjih dni so nastopile kisle kumare tudi za dogodke in, ž njimi v zvezi, tudi za pričujočo kroniko. Razen nekaterih porok ni bilo poslednji čas nobenih večjih nesreč. Nesreč omenjenega formata pa je bilo nekaj in je to res prečudno: človek leže zvečer spat zdrav, čil in krepak, drugi dan pa je že — poročen...

— Otvorili in blagoslovili so tudi novo cesto na Pohorje. Ta cesta se nekoliko precej razlikuje od onih drugih zadevščin, ki jim pravimo ceste. Zlasti nekateri Pobrežani nergajo, češ: take ceste ne sodijo v hribe, temveč v pobrežko republiko.

— Štorklje se pojavljajo v Mariboru vse češče. Celo na Pokojninskem zavodu se je ena pojavila. To dejstvo naj ne vznemirja cenjenih stanovalk v Pokojninskem zavodu, ki imajo gotovo čisto vest, je pa paradokсно zato, ker se štorklja nikoli ne pojavi pri kaki stvari, ki je v zvezi s penzijonom...

— Državni uradniki dobe s prvim septembrom povišico in doklade zase in za otroke. Za žene ne! Zdaj pride torej zlati vek za tiste, ki imajo otroke, žene pa ne...

— Neke maturantke bodo proslavile 15. letnico mature v — kavarni. Kaj takega se pri kakih moških maturantih ne bi moglo zgoditi...

— Spet so tekom neke rabuke spremenili videz neke gostilne. Listi se zgražajo: »Vedno prepri v gostilni!« Gotovo! V kaki mlekarni še nihče ni obležal v mlaki krvi...

— Družinskih škandalov zadnje čase v Mariboru ni bilo. Ne toliko, ker se morala dviguje, temveč zato ker »boljših« ljudi ni bilo v Mariboru, temveč so bili na hribih ali pa na morju, kjer so čolnarili. In marsikatera dama bi obnemela, ko bi začel čoln govoriti...

— Po zgledu brezmesnih dni bomo uvedli pri nas tudi brezdeževne dneve. Pri njih ne bomo tako rigorozni, kot pri brezmesnih dneh: en brezdeževni dan na mesec...

DANIELLE DARIEU NA VIŠKU SVOJE SLAVE...

Že dolgo je obetal neki mariborski kino cenjenemu občinstvu, da bo začel vrteti dne 9. avgusta prekrasen film »Zašla sem...« z Danielle Darieu na višku njene slave.

V petek so začeli ta film vrteti, a o Danielle Darieu »na višku njene slave« ni ne duha ne sluha! Tudi zašla ni nikamor, temveč je bil to film Jeana Gabina na višku njegove slave in naslov filma v francoskem originalu je »Ob zori«, kar bi prevedli pri nas po stari navadi lahko tudi: »Ubil sem človeka...«

Pa nič za to! Ljudje so hodili gledat film »Zašla sem«, pa so videli film »Ubil sem človeka«, hodili so gledat Danielle Darieu »na višku njene slave«, pa so videli Jeana Gabina na višku njegove slave. Obisk je bil kljub temu dober in cenjeno občinstvo zadovoljno. Kam je pa Danielle Darieu zašla. Še do danes ni znano. Morda bi bilo dobro izdati za njo policijsko tiralico.

Iz mladostne lirike Janka Glaserja, ko še ni bil ravnatelj študijske knjižnice.

POET.

Moji prijatelji
bodo ravnatelji,
doktorji in dekani,
vsi častiti in čislani —
jaz pa bom iskal dnine:
beden težak domovine.
Drugi stremeli navzgor,
drugi imeli za vzor
službo so in izpite.
Jaz sem resnice skrite
Vso mladost iskal —
in sem berač postal.

(Iz zbirke »Pohorske poti«)

»NA VEŽBI« ALI »KAKO SEM POSTAL SIN SVOJEGA NARODA«.

(Kakšno notranjo podobo je pokazal pod rentgenskimi žarki podlistek »Na vežbi«, objavljen 7. t. m. v »Večerniku«.)

... Sedim na kovčegu kakor ostali, čeprav sem advokat, potim se kakor ostali, čeprav sem advokat, gledam pol začudeno, pol preplašeno kakor ostali, čeprav sem advokat. Toda tolažim se z zavestjo, da sem izenačen le kvantitetno in ne tudi kvaliteto. (Narod je namreč kvantiteta, a jaz sem njegova kvaliteta!) Tako krasnega, blestečega in duhovitega podlistka kakor je ta, ne bo mogel nikoli napisati na primer moj sosed na levi...

(Nadaljevanje prihodnjic.)

DOBER LOVEC

Gospod Pokovec je malo predivje streljal in je ubil nekemu kmetu kozo. Nejevoljen mu je potem odštel odškodnino. Kmet se mu je pa pray lepo zahvalil in dodal: »Kaj pa gospod, ali ne bi vsaj rogovja vzeli s seboj?«

Doktor vinogradnik

Doktor Igor gre na vežbe, tam prijetno se mu zdi; vendar tamkaj ne ostane, brž na mehko pohiti.

Doktor Igor za vinograd vse žrtvuje, kar dobi; grunt in grozdje — zgolj pasiva, zgubo naš gospod trpi.

Če bi Igorjev ne bilo, kam bi viničarji šli? Naj le bodo zadovoljni, da jih sploh še kdo redi!

PRAKSA

»Vi bi radi pri meni vlagali slanike. Človek božji, ta posel ni kar tako! Prostor je treba izrabiti do skrajnosti! Kaj ste pa bili prej?«

»Šofer pri mestnih podjetjih!«

»Zakaj niste tega takoj povedali! Vi ste seveda sprejeti.«

V POLETNI NOČI

Ona: »Dragec, kaj ne, tisto tam gori je Mars.«

On: »Ne, dušica, to je Jupiter.«

Ona: »Veš kaj, Pavle, dobre oči pa imaš, da ga spoznaš na tako razdaljo!«

Štorklje v Mariboru

Mariborska dekleta je zajela zadnji teden prava panika. Nad mestom sta se namreč pojavili dve štorklji, ki sta dolgo izbirali streho, kamor bi sedli. Vse mariborske frajle so tiščale fige in molile... Končno je sedla ena štorklja na streho še nedograjenega bolniškega poslopja in je bila tako nevarnost vsaj za nekaj časa odpravljena.

MOŽA OD STROKE

— Si slišal, da bodo v Angliji prenehali z vsemi zidarskimi deli? ???

— Se boje, da bi ne ostali brez — malte.

PO NAJNOVEJŠIH DOMAČIH POROČILIH

smo kljub pasjim dnevom dobili v osebi podjetnega Antona Severja prijetno nadomestilo za Antona Haceta. Specialistom naše kriminalistike priporočamo, da ugotove, kakšnega patrona Antona imata Sever in Hacet. Za Haceta so mnogi mislili, da je kračamanov, ker si je tako pogosto privoščil kakšno kračo. Potem pa, ko je padel, so vsi mislili, da je Padovanski.

Motiv

Na toten plantaven sveti van je precik ljudi, ki bi radi bili pisatelji. Na toto foren bi eni radi grotali slovni, drugi bi radi dosta zaslužili, tretji pa so najmeje norški pa bi oboje najrajši dosegli. Radi bi bili pisatelji, pa ne vejo od česa bi naj pisali, ker opevali, na krotko: fali jim fantazija, falijo jim motivi. Enemi ali pa većin od jih čen po norodnoj ino človeškoj dolžnosti malo pomagati. Povedati čen lep motiv, ki se mi je od jega ovo noč po pršetinskoj tamboli sejalo.

Pisatelji no bodoči pesniki, ki mote med ta navodnimi žilicami tudi pesnško, napnite vūha, sp.stite visokega dūha, naj van prosto zajemle ino oblūkūvle.

Postavte si pred oči možakara, vekega ino debelega kak je san čika Savo... To je prepūščeno včista vaši brigi ino umetniški žili, v kakšnoj drži ga opišete. Zavolo mene lahko kadī — Drava —, lahko pa tudi debele cigare, samo ne eksport (te je že preveki gospod, ke pa je ne, kak te vidli), ali celo čika no šnofa. Povedati van čen samo glavno nit, s kere bote vi spreli vse po

svojoj prostoj voli (če ste neožejeni) ino navdihjeni.

Torej naš junok naenkrat gromovito zahraklja (gospodične no druge ženske peršone pardon!) — eli se mu je čik zatekna eli je z jezikom predaleč v gut segna, to je vaši fantaziji na prosto dano, — zahraklja ino orjaško plūne, kak se za takšnega gromozonsko vekega človeka šika plūvati. Komaj pa naprovi en šrit, že na smolo stopi na hrakel, ki ga je glih pred enoj minūtoj vūn eksvakujira (avtopravo na besedo mojo gospod Danilo Goflja) in katastrofa je tū. V toten hipi, kak so stric stopili gor na ... pa se jin je imenitno pospelalo no so glōdnoli kak za reklamo no zleteli na keblačo. Amen! Sveti Peter je moga novemi prišlec pripraviti dva stola...

Drogi mi neznani! Toti pretresljivi dogodek debelega strica van naj bo zloto jedro vešega posrečenega (ali pa ne) prvenca. Vaša reč je, eli te napsali s toga tragično komedijo eli komično tragedijo. Lehko celo reč zamotate bolj tendenčno (kak je gnes moderno) ino dote v Družinski tednik pod rubriko: špegel gnešjih dni — v zgled ino opomin, kak je nevarno plūvati, posebno pred sebe. Lehko pa van celi ep založi tudi kakšna tovarna za reklamo za svoje žepne hraklšparavce. Skrotka, toplo de mi pr dūši, če de se van kaj posrečilo. Obenem pa de mi leži pr senci, kda den vida, ka sen z nevenljivimi zaslugami za norod prebūda vaše ta.ente...

Želin van lovorov venec no vas pozdravljan — Polikarp Zbadē.

V MUZEJU LETA 3000

Vodnik: »... in tu vidite višek kulture takozvanega nemirnega dvajsetega veka.«

V PRIJETNEM ZAKONU

Otrok je strašno kričal. Vsi poizkusi, da bi ga pomirili, so bili zaman.

»Samo to bi rad vedel, kaj ima otrok?« zakriči mož nad ženo.

»Tvoj značaj!« odvrne žena.

SPOZNAVJE.

»Če pijem dolgo v noč, sem drug dan ves pobit!«

»Tako? Torej ste vi tudi poročeni?!«

ENO IN ISTO

»Ti si torej tak skeptik, da sploh ničesar več ne verjameš?«

»Tako zopet nisem mislil — rekel sem le, da samo to verujem, kar lahko z mojim razumom dojamem.«

»Saj to je pa eno in isto!«

PRI FOTOGRAFU

Mina gre k fotografu.

Na sliki bi se rada smejala.

»Prosim resno!« pravi fotograf.

»Ko bi se pa rada smejala!« pove Mina.

»Kakor hočete. Samo počakajte, prosim, še malo, da vložim ploščo počez.«

ŽIVILA NA TEHTNICI

Delavec: »Kdo bi si mislil, familija moja, da so živila dandanes tako trgovatno težka?«

NA OBISKU

Mali Miško je zelo priden deček. Zato ga imajo doma najrajši, kadar ga ni. Nekega dne je šel k teti na obisk. Ko se je vrnil, ga je vprašala soseda:

»Ali je bila tetka kaj vesela, ko si prišel?«

»Pa še kako!« je odvrnil Miško, »tako je rekla: »Prav tebe smo še čakali!«

LAŽNIVE SANJE

Smola in Dreta se pogovarjata.

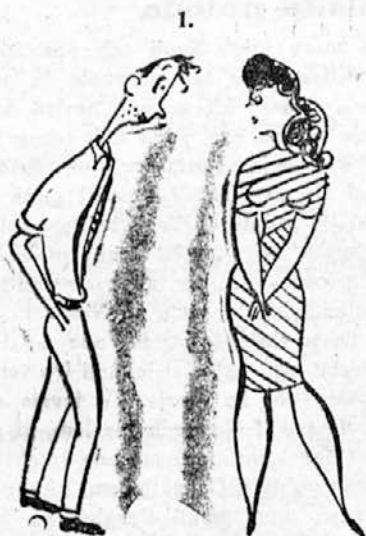
»Na sanje pa človek res ne sme nič dati.« »Zakaj pa ne?«

»Nó, le poslušaj! Zadnjič se mi je sanjalo, da me vara žena s pomočnikom iz trgovine. Ker verujem v sanje, sem prišel zvečer prej domov kakor druge dni. V veži sem že opazil moški klobuk. In veš, koga sem dobil pri ženi?«

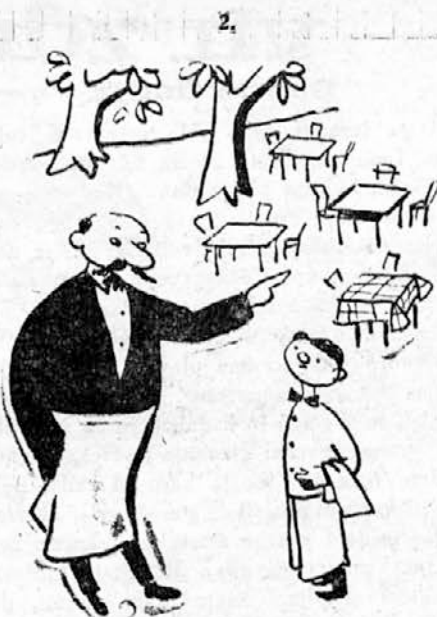
»I, pomočnika!«

»Še dolgo ne! — Vajenca! Pa naj še človek verjame sanjam.«

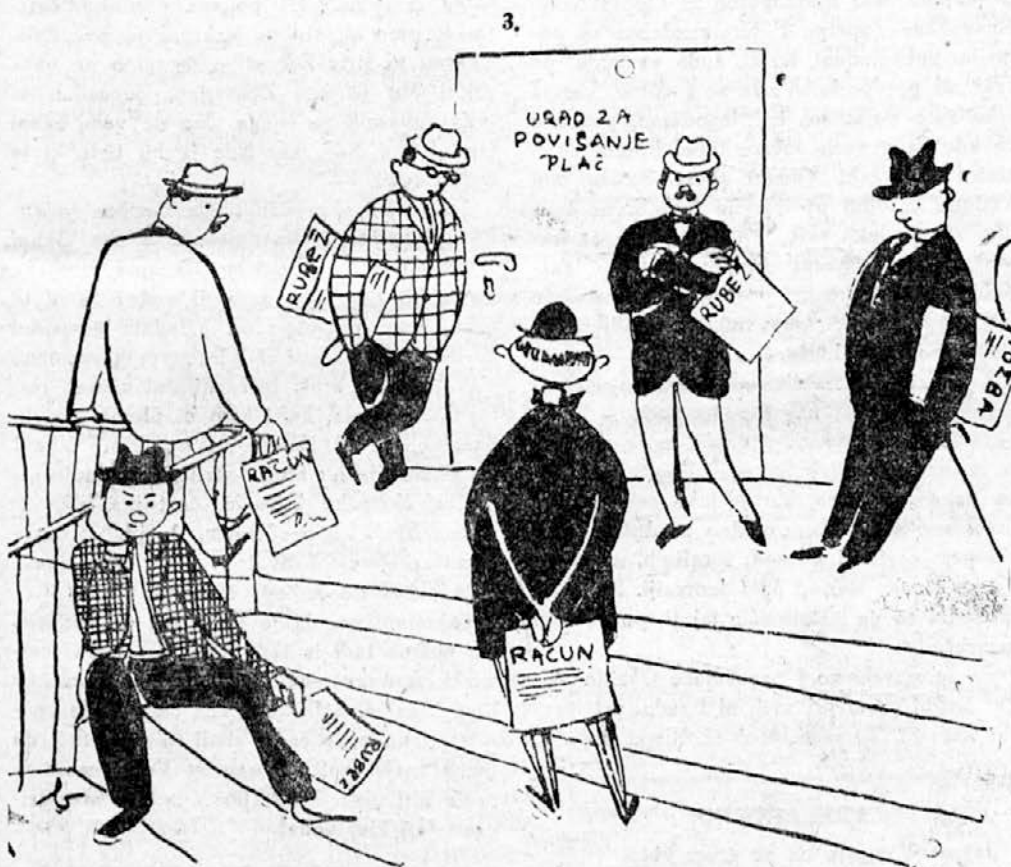
„Povišica“

1. Ona: »Hvala Bogu, sedaj dobiš povišanje, pa se bova lahko vzela.«

2. Plačilni: »Pogrni še par miz, pikolo, danes bo dober posel. Plačo so jim povišali.«

3. Upniki: »Kar hitro na delo roke, v tej mali pisarni leže veliki neznani zakladi...«

brže dobila (itak sma glih zato prišla) — glih takšne misli pa so hodile tudi vsen drugin po glavi. Kak je že navodno pa je prav misla samo eden, no ga je tudi samo eden doba. Toti eden pa je ne bija brat no sen ne bija jaz pa tudi drgači je toti eden nič ne bija v žlohti z našin rodóm. Tak je z glavim dobítkom ne bilo nič...

Potrta sma se namenola k strici, ki sma pri jen mela skrajene pecikle. Za nama je šlō por čehokov s tremi pucami. Eden, ki še je meja mokro za vūhami, je pobra jaboko, s piskūtavín gloson zahuška pa ga brez vsakšne vojne napovedi vrga za nama. Nič ne ven, ka mu je padnolo v kebláčo, se smo se ne poznali no si niti ne bili v žlohti... S prvin naj je ne pogoda pa ga je vseeno ne minola korajža. Še dva druga sta mu začela pomagati no sma se mija komaj folgala zогibati. Včasik sma sprevidla, kaj naj čoka, če nama hitro pet vmeknoia. Najpred še jin je brat korajžno poveda, ka so veki smrklavci, potli pa sma se spūstila v kalop prta strici.

Pr strici sma se ne dugo mudila, da je že gračūvala tema. Kak pa sma htela porinoti pecikle skos vrota pa sma druguč zagledala tiste, ki so naj prle natirovali. V hiši je bija pušenšank pa so prišli pit, čeglih so bili že zadosta okajeni. Včasik so naj pogrūntali pa se je vojska znávik začela. Cela bitka je bila v prikliti. Tetica nama je pomagala enega držati za koler, stric pa se je korajžno zaklena v hišo. Najbrže se je boja, ka bi bilo preveč mrtvih, če ne bi on osta nevtralen.

Bija se je veki boj no je po prikliti pokalo od klapovūšk. Brat je eno oblezna po glavi za poglovni dobitek, jaz pa sen junaško vujša po policaja...

Mož postove je hteja najtahūjšega razbijoča odpelati v lūkjo. Volo je ali dobro meja, samo meso je bilo preslabo, ka bi ga loda. Pomogati mu je moga bratronec, ki je veleatlet no sta ga z združenimi silami pa z vekoj nevoloj spravila do prve krčme. Jaz pa sen s peciklon skoča k šandoron po pomoč...

Šandor je priša v krčmo, saloterala sta si policajon no sta htela pijono mrečno odegnati. Te pa je stopa v krčmo eden od jegove konpanije, ka bi ga zagovorja no z zosa vūn potegna. Klobūk ie meja na aubiks, v rokah je drža čekar, žepi pa so mu stalj proč, kak bi si notri za pet kil grūšek naklača. Šandor ga je črno pogleda, zgraba za kravatel, pošlata mu po žepéh ino je notri najša puno kupic. V čekari pa je bilo por glažov, ki so si jih na tamboli za sploh sposodili. Tak so šandori prvega ne spūstili imo so rajši še jegovega »advokata« krese vzeli no sta obadva mogla tri dni ričet obirati.

Navsezodje so to le bili moderno praktični ljudje. Na tamboli so jin ne hteli nič dati pa so si pač sami vzeli nekaj za spomin. Samo da so se enok precí namaršili. Poleg drugiega pa so se najbrže z jabokami bombardirati tudi odvadili, da so dobili za pol jūrja od policaja.

TAMBOLA

V drugih držovah je zbrūhnola vojska, pri nas pa nan je ne za takšne špajse pa so nan naštimali samo tambolo. Za čūda pa smo s tote tambole enkrat celó vsi cēli domu prišli, ka bi to žiher v pratiko zacajhna.

Od tote tambole van nen nič prava, saj itak sami vete, kak je, če se na deželj takšna reč zgodi. To je skoro hūjše kak če bi bila firma. Nebeden kumek ne dovle pecikla oli celó jūrja, na tamboli pa je vse mogočno no v božjih rokah pa v rokah tiste

pucike, ki z bobna numere vūn vloží.

Gnes van bom poveda, kak je bilo te, gda sma hodila z bratom moje sestre v sōsedno mesto na gasilsko tambolo. Tam sma mela strica pa sma si mislila, ka ne bi bilo prenorško, če bi tudi midva šla iskat sreče. Tambola bi bres naj žmetno minola. Pa tudi stric bi bili veseli, če bi prišla, da smo se že itak ne vidli dva dni pa en tork.

Za kovoča, ki nama ga je mama stisnola prle v žep, sma si kúpila korte. Numere sma si zēbrala sáme ta bojše, od kerih se je teti že dve noči pred furt sejálo. Jūri se nama je sveta, mislila sma, ka ma ga naj-

Voda — vir zdravja

17. avgusta 1940

— Danilo Goflja —

Šolska naloga

Nekateri protivodeni Činitelji bodo zgoraj na svitlo dani Naslof dezavojirali z tistim znanim Slovenskim predgovorom. ki ga je že rajnega Mojzesa iretiral, da namreč »voda še f Škornju dobra ni«. Pa četudi temu bistremu Predgovoru junaško f oči pogledamo, bomo videli in sploh lahko konstituirali, da je jalof, kot kaki govor kakega poslanca, kadar še ni izvoljen, kajti tedaj mu je govorilna tehnika še nekam pokorna, pozneje pa itak skoro fsak spada s Gluhonemnico. Jalof pa je ta Predgovor zavojio tega Defakta vun, ker je voda f Škornju dobra, če za drugo ne, pa fsaj iz stališča Higijeničnosti. Kajti če se kdo kremenito drži starega Narodnega običaja, da si za silvestrovo opere Nože in mu potem ne smejo več na svitlo, kot kaki Muslimanki f Jugoslaviji obraz, potem je za tiste Nože kar oddih, če se recimo prve dni oktobra pojavi f Škornju voda. Po Devetih mesecih marsikaj dozori, pa ne bi dozorele nože za Kopel. Tako vidimo, da je edini Slovenski predgovor, ki je f službi protivodene Bropagande, jako zelo voden in zato neužit.

Voda je tedaj fsestransko vir Zdravja, ker krepi telo in duh in je sploh zdrava. To je že konstituiral Knajp, ki pa ni taisti Knajp, ki ga prodajajo nekatere Kavarne za Turško kavo. Voda fpliva f različnih načinih na Človekof zunanji in notranji Organizem. Tako imamo na primer Umivanje, ki fpliva jako zelo osvežujoče na Človeka in ga nekateri izvajajo skoro fsaki drugi Dan enkrat. Pri tem prideta f Dotiko z Vodnim alementom zlasti nos in usta, manj pa ušesa in vrat, fsled česar se tile udi pri nekaterih Človekih jako zelo razlikujejo f Barvnih odtenkih. Potem imamo polivanje s Vodo, ki je tudi jako zelo koristno, zlasti pa zanesljivo, ker taisti Človek, ki se kani polivati, ve fnaprej, da če ima revmatizem, ga z Polivanjem zgubi, če ga pa nima, pa ga dobi...

Voda pa je f Krepilne, še bolj pa f pridobitne Namene ustvarila razne Športne panoge. Tako imamo pozimi Drsanje, ki je jako zelo lep šport, f kolikor mu ni Cilj kaki kirurški oddelek f Splošni polnišnici. Mislim, da je »polnišnica« boljši vun pritisk, kakor pa dosedanji — »bolnišnica«, ker točno pove, da je to tisti kraj, ki je vedno poln. Potem prinese zelena Spomlad ribiški šport, ki krepi žifce, ali pa jih fenta. Tu je treba Potrpjenja, ker se je zadnjič zgodilo, da je nekdo f Mariboru sedel ob drevi in čakal na ribo. Otdedaj je poteklo samo toliko časa, da so bile tri Napetosti med raznimi Državami, štirje Zunanji ministri so šli brez razpoloženja na razpoloženje, Baltik je fuč, Besarabija je fuč, sploh fse je šlo po vodi, še celo — tista Riba, ki jo je mislil tisti Ribič uloviti. Toda ampak on je potrpežljiv in jo še čaka in jo bo čakal magari do Sodnega dne ali pa celo do zgraditve Pohorske vspenače. Tudi splavarski šport se pojavi spomladi. Nekateri zdrav-

niki ga izvajajo jako zelo rutinirano celo leto. Toda ampak to se ne tiče več vode, kvečjemu kakega paragrafa... Ko pride pa f deželo žarko Poletje, pa se otvori Vodena sezona na stečaj v fsej Svoji Krasoti in nagoti. Prvenstveno zdravi voda f tem Razdobju Človekovo telesnost z plavanjem. To je jako zelo nekonblcirana večšina, ki jo zna skoro fsak, ki zna plavati. Izvaja se z dvema rokama in nogama. Nekateri si pomagajo še s glavo in zadnjico in še z Rešilnim pasom povrhu. Plavanje je lahko prsno, hrbtno, ritensko, (če je kdo od zadaj bolj razvit, kot od zgoraj) in pa »krevl«. »Krevlanje« pride f poštev zlasti pri tekmah. Zato tudi potem navadno Rezultati šantajo. Nekateri šimpijoni znajo tako plavati, da dosežejo hitrost deset Morskih centimetrof na uro, zraven pa še opravljajo druga dela, kakor kašljanje, plivanje in požiranje Vode, ki je jako zelo koristipolno za Odpravljanje človeškega Zaprtja. F tem razdobju se pojavlja kot Vodeni šport tudi veslanje po reki ali po Morju. Vesla se f čolnu, kar je jako zelo pojetično in blagodejno, posebno če kdo drug vesla mesto tebe. Potem egzistuirata tudi taki Vodeni šport, da se pod Vodeno gladino uprizarjajo Žogobrcne tekme, kar je jako zelo praktično, ker če kakemu Žogobrcnemu šimpijonu bučo razbijejo ali Sodniku kri puščajo, ima kar vodo pri roki za izpiranje Ran, pridobljenih f službi Sodobne kulture.

F zvezi s Morsko vodo moramo citirati tudi Morskega pesa, ker to vodo s Svojo navzočnostjo večkrat počašča in si privoščiči za malico ali zajtrk kakega plavača, še rajši pa kako plavačico, kar je jako zelo razumljivo, ker imajo Dame vedno prednost. Morski pes je videti povsod: f zalivih, na f odprtem Morju, največ pa f fentaziji. Nekateri Slovenci so ga slišali celo lajati, po polnočni namreč.

Pa se povrnemo f osvežujoče Okrilje Vode! Nekaj samo pri vodi ni f redu, pri morski namreč. To je namreč ta Njena napaka,

PRENAPORNO.

Jaka: »V mesto pa ne grem več.«

Tone: »Zakaj pa ne?«

Jaka: »Zato, ker sem se že zadnjič preveč upehal. Pomisli, ob vseh cestah je napisano z velikimi številkami, da moraš hoditi petnajst kilometrov na uro, drugače te kaznujejo ali celo zapro.«

KAJ JE DIPLOMAT?

Diplomat je mož, ki ves svoj čas porabi za to, da urejuje spore, ki bi jih pa nikoli ne bilo, če ne bi bilo diplomatov.

NERODNO VPRAŠANJE

»Oče, kdo pa so to predniki?«

»No jaz sem na primer tvoj prednik.«

»In zakaj naj bomo na svoje prednike ponosni?«

da ne more kljub Svoji soli posoliti človeka. Konstituiral sem namreč, da prihaja iz Morja morski kit še bolj neslan, kot je že preje bil. Pa ima Voda tudi razne čudodelne zmožnosti. Postavim; moj stric Zebastian! On je lahko f Posesti petih litrof vina, ki jih junaško hrani f Svojem želodcu, toda ampak če postaviš tedaj pred Njega kozarec vode, se bo takoj streznil! Tak čudodelen fplif ima voda na Njega. In sploh pravi, da je najlepša stran Vode ta, da Mu je ni treba piti. Letos si je tudi On šel krepit Svoje žifce na Morje. To izvaja na ta Način, da sedi f Kopalnih hlačkah, ki pa še Svoj žif dan niso bile namočene f kaki vodi, kvečjemu polite z Dalmatincem, f kaki oštariji, ki pa mora imeti Razgled na morje, tako da Nihče ne more dementirati, da ni bilo Njegovo letovanje f zvezi z Vodo. Defaktično pa Vodno gladino objema samo z Očmi, z rokami pa objema osminko, četrtinko, liter ali štefan, kakršna je pač Žeja. Takšen je stric Zebastian in sploh ne vem, zakaj Mu je ime Zebastian, Zebastian ni pravi Svetnik za Njega. Jaz ne vem, zakaj mu ni ime Noe, ker Noe je bil tisti, ki je barko vozil. —

Jako zelo neprecenljivega Pomena je voda za nekatere Gostilničarje. S čim bi oni izdelovali tako pozantne Množine vina, če ne bi bil ljubi bog ustvaril vode? In je to jako zelo pametno od oglednih gospodof Gostilničarjev zlasti iz zdrafstvenih razlogof. Tako omilijo kruti in razdiralni učinek Demona Alkohola, kajti kam bi plovilo Človečanstvo, če bi žlampalo samo čisto Vino? Tako skrbijo nekateri Gostilničarji indirektno za človeško Zdravje, čast jim bodi in Večna hvala in predlagam, da jih porkorativno sprejmejo f Sveto vojsko, bo fsaj enkrat prišla do kakega članstva.

Tako vidimo, da je Voda res vir zdravja. To vidimo tudi iz tega defakta, da če recimo komzumptiramo drevi ali pa nocoj tri litre Vina, nam bo jutri ena čaša Vode imenitno teknila, iz česar sledi tole dejstvo: da bomo znali ceniti še le prvi Vodo, moramo preje piti vino. Zato kličem iz Dna srca trikrat: Naj živi voda!

Naj bo hčerka ali mama,
vsaka more biti dama,
če pri Toplaku takoj
da si narediti kroj.

Se priporoča damski krojač

IGNACIJ TOPLAK

MARIBOR, OROŽNOVA ULICA 10

SREČOLOV

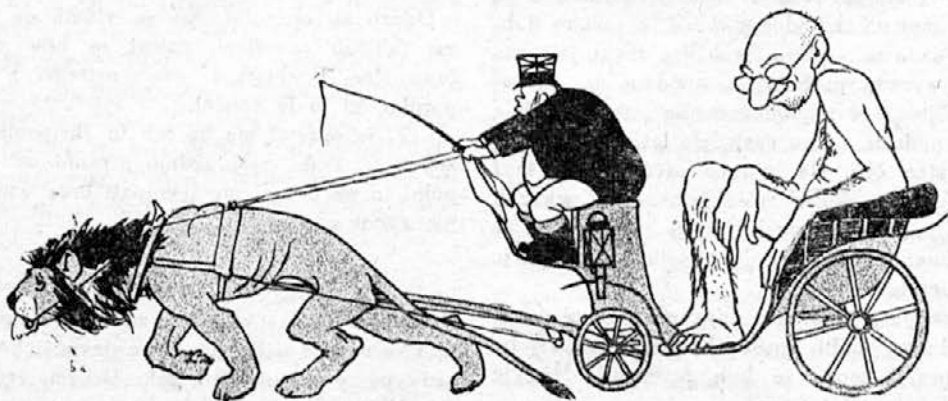
Srečolov na vasi. Gasilec kliče številke:

»Številka 182 — gos!«

Katica se oglasi vsa srečna:

»To sem pa jaz!«

Gandhi in Izvošček

Gandhi: »Hej, vi, vozite tako kot sem vam naročil, sicer si poiščem drugega voznika.«

Iz Kranja

OBLJUBA DELA DOLG

Kaj smo napol obljubili v zadnji številki? Aha, dvoje!

1. Zakaj potujejo kranjski fabrikanti na jug? Zato pač, ker imajo denar za potne stroške. Potem pa zato, ker so željni senzacij. V pasji vročini želijo videti belega medveda, predstavnika mrzlice in drugih nevšečnosti. Mogoče se jim bo prikazal. In zato potujejo naši fabrikanti na jug, ker dolí rasto lubenice. Teh tu manjka, so pa zelo hranilno sredstvo za tiste, ki boljšega ne zmorejo. Lubenice, čebula, česenj, malo kruha, pa se napokaš in lahko delaš 12 ur, če je treba. Delati je pa treba, če ne pri stroju, pa pri kasi. Da lažje delaš pri kasi, moraš dati tistim pri strojih — vsaj lubenice.

2. Ali smo še kaj obljubili? O, pač! Ovekovečiti peteročlansko kranjsko družino, za katero njen konkurent pripoveduje, da tehta samo 100 kil ali kilogramov.

3. Ali smo še kaj obljubili? Ne, samo ono bi lahko povedali, kako je kandidat na dveh listah, na obeh na petem mestu, zadnjič Abrahama čakal, pa noben časnik ni o tem nič znil. Ker je pa Abrahamovcev toliko, bi se lahko zamerili tistim, ki jih ne omenimo, zato tudi o tem molčimo. V Kranju vemo, kako je bilo, drugod jih pa ne briga!

POŠTNI ZASTOJ

Pod pritiskom pasjih dni poštarja popoldan ni.

Kaj le pošto zidamo, ko je treba več ne bo!

DAL MU JE RAZUMETI.

Veletrgovec: »Firma Medič in Slavič ne bo ničesar več pri nas naročila? Ali vam je to Meden sam izrečno rekel?«

Potnik: »Rekel mi tega ni, a razumeti mi je dal.«

Veletrgovec: »Na kak način vam je dal to razumeti?«

Potnik: »Čim me je zagledal, je poklical svojega kompanjona Slaviča.«

Veletrgovec: »In potem?«

Potnik: »Potem sta me pa oba po stopnicah vrgla.«

Kinč nebeški

BLEJCI

so sklenili, da bodo nabili vsakega Kamničana, ki se bo prikazal v njihov raj, ker so Kamničani kar javno začeli razlagati, da je Kamnik najlepši kraj v Sloveniji. Če bi bilo to tudi res, bi Blejci tega nikoli ne priznali.

BIM — BOM...

Mili zvonček na otoku prav pogosto zdaj pozvanja, za politike ni slabo, če se jim lepo zasanja.

VELIKO VESELJE

vzbujajo priprave za kongres vseh protidruginjskih odborov, ki so si izbrali naš kraj zato, ker so tu cene na dostojni višini. Edina ovira za kongres je, da nekaj zaslužnih predsednikov ne more iz lepega spanja, zato se utegnejo priprave zavleči in kongresa ne bo. Sicer so pa tudi priprave nekaj!

A B C...

A.

Azija je prebujena,
Avstrija za davno spi,
Afrika gospoda menja,
Ameriki se ne mudi!

B.

Baltska vojna ni krvava,
Besarabija, brez krvi,
Brazilija zažiga kavo,
Balkan v miru še živi!

C.

Cigani nimajo države,
mnogim se tako godi.
Civilizacija se maje,
kip Svobode že medli!

Č.

Čehi muzikanti znani,
preveč so »note« poslušali.
Čile se s solitrom hrani,
rudo svojo vsak rad hvali!

D.

Džibuti je v sezoni tujcev,
Dardanele — oreh trd,

E.

V Egiptu ni več Faraonov,
Eskim še ni videl tanka,
na Elbi ni Napoleonov,
Evropa je ugank uganka!

F.

Fidži otok je Britanski,
Francija je prva faza,
Finska je svetovno znana,
Filipini — nova baza!

G.

Gibraltar ima vstopnino,
Galilejski čudež vleče,
voda se spreminja v vino,
Grščina dijake meče!

(Dalje prih

KAKO SI JANEZEK PREDSTAVLJA

Sokolsko župo

POMOŽNO SREDSTVO.

Šef: »Včeraj sem bil na žegnanju, kjer smo jedli pečenega prašička z zeljem, pečene rance s krompirjem, fine kolače, kompot...«

Uradnica: »Ne govorite mi o tem, kar sline se mi cede.«

Šef: »Baš zato Vam pripovedujem, Nalepiti morate nad 50 znamk.«

STAR PANJ.

Sedemdesetletnik se je odločil za ženitev komaj tridesetletnega dekleta. »Zakaj se pa prav za prav ženite?« ga vpraša župnik.

»Da bom dobil potomstvo!«

»Tako? Jaz sem pa slišal, da je vaša bodoča žena zelo poštena«, se je vmešal župnik.

Stric pride iz daljnega mesta v trgovino obiskat nečaka, ki je tam nastavljen. »Ali ni moj nečak pri Vas v trgovini?«

»Navadno že, ampak ravno danes se je odpeljal na Vaš pogreb.«

Domač koncert. »Ali se vam ne zdi, da moja žena krasno poje?« — »Oprostite, toda ne razumem niti besede, ker se tale babnica tam pri klavirju tako grdo dere.«

PRI ZDRAVNIKU.

Zdravnik preiskuje mlado dekle in ji pravi: »Ničesar nevarnega ne opazim, samo nekoliko slabokrvni ste. Ali vam srce močno bije, kadar plešete?«

»Hm, to je pa odvisno od tega, s kom plešem, gospod doktor,« odvrne mlado dekle.

Moj življenjepis

Piše Jur Piskaček.

Dasi so mi dali pri krstu brez moje vednosti in pristanka ime Jur, ni res, da tako izgledam.

Moj rojstni kraj Konoplje je eden najvažnejših v Evropi in leži približno med Mariborom in Malo Azijo. Končno je vsako, ki kaj pomeni, iz Konoplja. Če kdaj to ni slučaj, potem je gotovo izjema.

V tem kraju torej, ki ga je treba že zato omeniti, ker niti preje niti pozneje ni več posegel v literarno zgodovino, sem bil rojen. Tako se je zgodilo, da so Konoplje zagledale luč sveta, ko sem se jaz rodil. Svet je ravno takrat zopet enkrat skočil iz tečajev, in moji starši so si menda domišljali, da bom ravno jaz poklican spraviti ga nazaj v pravi tir. Danes mi je žal, da nisem prišel za pol zemeljskega obrata pozneje na svet, ker bi bil postal na ta način Amerikanec. Upam, da moje ime, ki sicer zveni zelo anti-pitagoreično, ne bi Amerikancev motilo.

Prva tri leta mojega romanja po tej solzni dolini so za moj spomin zakrita z neprodinno temo in vse, kar bi o njih govoril, bi bila gola laž. Prvo, na kar se prav dobro spominjam, je bilo nekaj krepkih zaušnic, s

NI ZMOGEL.

V Ljubljani je živel hišni posestnik, ki pa ni imel nikakih dohodkov a je vseeno dobro, celo zelo dobro živel. Vse davke je točno in v redu plačeval. Gospodom na davkariji je njegova pohlevnost in pokornost bila po godu in so mu naslednje leto poslali prav masten ček. Na njihovo začudenje je mož zahtevani denar brez ugovora nakazal. Gospodje so si mislili, če je tako, ga pa še dajmo! Davek so mu potrojili, a mož ga je zopet točno plačal.

To pa je bilo celo davkarjem nekaj nenavadnega. Čudili so se in, radovedni, kaj bo napravil, moža še bolj priškrnili. Mož je izplačal tudi ta ček.

Med letom so si neugnani davkarji zmislili in mu pisali, da še vedno dolguje neke zaostanke. Takrat pa je prišel v urad sam hišni posestnik in prinesel večji zavoj, rekoč: »Gospodje, tu sem vam prinesel stroj in si sami delajte denar, jaz vam ga več ne zmorem...«

ZVIŠANJE PLAČ.

Izvedelo se je, da je neka oseba, ki je v ožjih stikih z vodilnimi krogi, izjavila privatnemu dopisniku »Kopriva«, da bodo v bližnji bodočnosti povišane plače vsem brezposelnim.

Vest objavljamo po časnikarski dolžnosti in ne prevzamemo odgovornosti.

ZADNJA VOLJA.

Bogatašu se je bližala zadnja ura. Bližala se mu je sprva počasi, da je začel misliti na testament, bližala se mu je hitreje, da je izrekel zadnjo voljo in jo dal zapisati,

katerimi me je hotel spraviti oče na trnjevo pot čednosti in kreposti. Tudi iz svojih nadaljnjih otroških let imam vse polno skelečnih spominov. Vsakemu mojemu otroškemu prestopku je sledila redna kazenska ekspedicija. Da nisem bil vzor otroka, mi je tudi mati dnevno poudarjala. Oče se je bavil z mojo vzgojo v večjih presledkih, zato pa tem izraziteje. Ta vzgojna metoda je bila prav enostranska in zame zelo skeleča.

Že v ljudski šoli sem se naučil brati in pisati. Slednje sem žal zopet toliko pozabil, da lahko kot pisatelj od tega živim.

V šoli so me prištevali k najskrajnejšemu krilu »spodnjih« in če bi le še za enega napredoval, bi postal predzadnji.

Med poukom sem delal prav vse, kar je bilo prepovedano: narekoval sem, prepisoval, jedel med uro, metal papirne kroglice po šoli in risal v zvezek učitelja z dolgimi ušesi. Mesto pet minut pred osmo sem prišel pet minut po osmih v šolo. Mesto, da bi pri telovadbi telovadil in pri petju pel, sem pel pri telovadbi in telovadil pri petju. Zato sem moral sedeti prav v zadnji klopi, ločen cele štiri klopi od zadnje človeške naselbine.

Iz svoje ljudskošolske dobe bi imel samo še omeniti, da se je že takrat vzbujala v meni

ter se mu je nazadnje tako močno približala, da je umrl...

Odrpli so oporoko. Ko so videli, da so vsi odlično omenjeni, žalost ni bila več brezmejna. Pokojnik je vsem ustregel z oporoko, ki jo je končal:

»... in sprejel me bo jok in škripanje z zobmi... Žena, vsaj zadnjo prošnjo mi izpolni in ne dovoli me pokopati brez umetnih zobov.«

FILMSKA IGRALKA.

»Kaj se od nas vsega ne zahteva. Najprej sem se morala učiti govoriti za zvočni kino, sedaj pa se moram učiti, kako moram zardečiti za kolorirani film!«

**Prava terpentinova
krema. Mala uporaba
— najlepši sijaj**

potreba, bel papir napraviti neuporaben na ta način, da sem ga mazal s pisateljskimi proizvodi vseh vrst. Ko sem napisal v četrtem razredu prvo pesem, mi je rekel učitelj, če ne bi bil tak bedak, bi postal drugi Trstenjak.

Izven šole nisem bil dosti boljši. Hišniku sem notranji rob kape namazal z arabskim gumijem, tako, da se je prijela njegovih zadnjih las, ki so mu jih morali potem odrezati, da se je mogel zopet odkriti. Sosedovega psa sem z barvo tako našemil, da je izgledal kot kak koloriran pavijan. Nekemu gospodu pa, ki je bil pri nas par dni na dopustu, sem natresel v prazno posodo šumeč prašek, tako, da se je revež, ko je rabil ponoči imenovano posodo in je v njej nenadoma završalo, v divjem vrtincu tako zelo prestrašil, da bi bil kmalu izgubil še zadnji kos pameti.

Že v najzgodnejših letih sem bil toliko prosvitljen, da nisem več verjel v obrtni list štokrle. Kljub vsemu pa sem bil brez dvoma dober otrok, zakaj lahko bi bil še vse slabši.

Z enajstim letom sem že obvladal vso slovensko literaturo. Z dvanajstim sem že ugotovil, da »pohujšanje v dolini šentflor-

SAMOMORILNI KANDIDAT

A: Kam pa tako naglo in tako obupan?

B: Ni mi več živeti! V vodo grem.

A: Za božjo voljo, zakaj pa vendar?

B: Ni mi več živeti. Saj vidiš, vsega primanjkuje. Bencina ni, mesa ni, olja ni, še sukanca ni več. Kako naj živim, ko vsega primanjkuje? V vodo grem.

A: Pa bi počakal vsaj do konca vojne.

B: Kaj pa še! Zdaj grem v vodo, dokler je še čas. Če bom čakal do konca vojne, bo še vode zmanjkalo.

NEVERJETNO.

V neki družbi so se dogovorili, da plačajo najboljšo večerjo tistemu, ki bo povedal najboljšo pripovedko.

Eden izmed oženjenih gospodov začne:

»Nekoč je bila neka žena, ki ni nikoli v življenju zahtevala denarja za nakit in ne za toalete...«

»To ni nič«, mu brž seže v besedo neka dama. »Jaz sem pa poznala nekega moža, ki je res imel takšno ženo. Sleherni dan jo je vprašal če morda ne želi nov klobuk ali novo obleko...«

Spoznavajmo Sovjetsko Zvezo!

Pravkar je izšla pod tem naslovom brošura s pestro vsebino: poljedelstvo, živinoreja, življenje v kolhozih, sovjetizacija, Baltika i. dr. Cena din 2.—. Naprodaj v trafikah in knjigarnah. Naroča se pri: Tiskovni zadrugi, Maribor.

SEDEM KRAT SEDEM.

Mlado dekletce je prišlo v menjalnico po srečko in zahtevalo številko 51. Ni hotela druge, morala je biti ta številka. Imela je srečo in dobila je zahtevano srečko.

Po dveh mesecih je bilo žrebanje in zadela je 10.000 dinarjev.

»Kako pa ste prišli baš do številke 51?« jo vpraša prodajalec srečke, ko je prišla dvigniti denar.

»To vam rada povem«, odgovori ljubko dekletce, »sanjala sem sedem noči zapored o številki sedem in ker je sedemkrat sedem 51, sem vzela baš to številko.«

PREGOVOR.

Učitelj razlaga pregovore in pravi:

»Imamo tudi pregovore, ki imajo isti pomen, če jih obrnemo. Na primer: Pes, ki laja ne grize in: pes, ki grize, ne laja. No, Janezek, povej mi kakšen podoben primer!«
Janezek: »Bolha, ki grize, ne laja.«

PODKUPOVANJE.

Čeprav je neprestano naglašala, da potrebuje novo obleko, klobuk in čevlje, se mož ni dal pregovoriti.

Žena je končno segla po zadnjem adutu: »Ako tega ne dobim, ne izpregovorim več s teboj niti besedice!«

On: »Sedaj si pričela še s podkupovanjem!«

PRI ZDRAVNIKU.

»Kaj naj storim, gospod doktor, da moj mož med spanjem ne bo govoril?«

»Podnevi ga pustite do besedel.«

POŠTENA OBČINA.

Župan: »Sinoči sem vam ukazal, da izobesite belo zastavo, ali ne veste, kaj to pomeni?«

Sluga: »Da ni nobenega falota v občini.«

Župan: »In zakaj niste izobesili zastave?«

Sluga: »Oprostite, saj sem jo, pa jo je ponoči nekdo ukradel.«

Velika razprodaja Češki magazin, Maribor

Prodajamo od 20-30% cenejšje od znano nizke in stare cene. — Zato pohitite vsi v...

Ne zamudite prilike, dokler zaloga še traja!

janski« ni napisal Valentin Vodnik temveč Cankar. Tudi to sem ugotovil, da »Krpanova kobila« ni konj temveč vse kaj drugega. Moje literarno znanje je šlo tako daleč, da sem dobro vedel, da je Dante rajše jedel grah nego špinačo in da je Shakespeare bolehal na ošpicah. Kljub temu pa je trdil moj profesor, da imajo vse moje naloge neko prav posebno lastnost, ki jo je označil kot absolutno nenadarnost ali impotentia totalis. Po njegovi sodbi sem bil torej dober učenec. Koliko je rabil Cezar tramovja za svoj most čez Ren, kaj je gnalo Napoleona v strašno rusko zimo in zakaj je kvadrat nad hipotenuzo... Pa pustimo to! Hotel sem samo povedati, da me vse to prav nič ni zanimalo.

Takoj po dvanajstem sem stopil v trinajsto leto svoje moške dobe. Ko sem takrat prvič slišal besede: »Ljubi me in svet bo moj«, sem se odločil, da si bom osvojil svet po tej nizki ceni. Iz te odločitve sem izvajal posledice in zaljublil sem se preko ušes. Tisti čas sem hodil samo še s kakim zaljubljenim romanom ali lirično pesmijo pod pazduho. Bog pomagaj — trinajst let in spomlad! Toda ne maram, da bi postal sentimentalni, posebno ker je postalo pozneje moje srce

prostrano kot povečani mariborski kolo-dvor. Pa nič zato. Vse skupaj je bila samo povdarjena individualnost. Vsa tajnost vsake moje srečne ljubezni je tičala zgolj v tem, da sem vedel, kdaj je dobro napraviti konec.

Moj Bog, če se danes spomnim na mojo prvo veliko ljubezen! Ker pa Minka ni hotela o meni ničesar vedeti, sem potr taval po mestu in bližnji okolici. Prerok Elija se najbrž niti v puščavi ni čutil tako zapuščenega kot jaz v živahnih mestnih ulicah, — In pred drevjem v parku se nisem spominjal svojega nad vse ljubljenelega profesorja naravoslovja, temveč vživel sem se v sledečo sliko:

Ko bi takole visel na drevesu — solidno vrv okrog vratu — nič bi me ne bolelo več, ne zobje, ne kurje oko in ne srce — temveč bi bil mrtev — in Minka bi prišla mimo, zakričala bi in čokoladni pralineji bi ji obtičali v grlu — in bi padla nezavestna v mačehe in koprive, ker me je le na tihem ljubila in mi samo ljubezni razodeti ni hotela — in naenkrat ne bi bil več popolnoma mrtev, ampak bi pomežiknil z očesom in rekel: »Vidiš Minka, tako je moralo priti, vse Ti odpuščam, in sedaj imaš solato!«

(Nadaljevanje v prihodnji številki)

SKROMNOST.

Zlikovec naj bi bil zarana obešen. Ob zori vstopijo v celico ravnatelj jetnišnice, duhovnik in razne uradne osebe. Predramijo obsojenca, ki si pomane oči in vpraša: »Ali res ne morete opraviti brez mene?«

IZ PISARNE

Šef: »Gospod Tintič, tega mora biti enkrat za vselej konec! Vedno mi prihajate prepozno v urad in ga pred časom zapuščate. Saj se zna zgoditi, da pridete nekoč tako pozno in oddete tako zgodaj, da boste samega sebe srečali na stopnicah.«

Bela Ljubljana

Dopisnik Cene.

Glede ločitev smo letos dobro pre-skrbljeni. Vrstijo se skoraj kot na tekočem traku. Prijatelj, ki se je več-raj poročil, je lahko jutri že samec. Tak sveže pečen parček se je na-stanil v nekem ljubljanskem pred-mestju in napravljaj povsod videz idealne zakonske sreče. Možiček je bil v službi, ženka pa doma. Dober sosed lepega dne ustavi možička in mu pove, da ima ženka konverzacij-ske ure z nekim uglednim gospodom. Rečeno, storjeno. Sledilo je kratko telefonsko obvestilo in ptičica se je ujela v past za ločitev. Neizogiben »inflagranti« bo dobremu sosedu pri-nesel zasluženo Nobelovo nagrado.

Te dni sta imela v neki ljubljanki gostilni dva igralca generalko za ne-ko ameriško komedijo iz divjega za-pada. Njuna igra je bila tako mojstr-sko in prepričevalno podana, da so morali vmes poseči gledalci, ker bi sicer sledila zdravniška intervencija.

Avto — zadnja modal! To zveneče geslo je realiziral nek sicer skromen uradnik, ki je dobil skromno dedi-ščino. Stanovanje se na zunaj itak ne vidi — si je mislil mož — in si kupil avtomobil. Jedli bomo »skrom-nejše«, zmanjšali režijo, namesto za-log za življenje si kupimo bencin-ske. Pa bomo »nobel« reprezentirali svoj uradniški položaj...

Z ukinitvijo naših prostozidarskih lož je prišel ob svojo vrednost tudi njihov inventar, ki se je prodal na intimni dražbi. Najvišjo ceno je do-segel mučilni instrumentarij za tor-turo. Kakor smo obveščeni iz »dobro informiranih krogov«, so bile zloglas-ne framazonske klešče prodane ljubljanskemu muzeju za čedno vsotico. Toliko v pomirjenje naše jav-nosti.

Na izletniških točkah Ljubljanč-anov ob Savi in Sori bi kazalo zidati tovarne za predelavo odpadkov. »Zapuščina« ima ob ponedeljkih kaj žalostno sliko. Tako vidiš cele tone odvrženega papirja in praznih ška-tel, ki ti nazorno pokažejo »nedelj-sko življenje« Ljubljančanov.

Obligatne prometne nesreče bodo poslej izostale, ker bodo ljubljanske ulice v teku naslednjega stoletja do-bile regulacijski načrt s širšimi uli-cami in nove tramvaje z »Vacum« zavorami. S tem bo tudi odpadla nujna potreba po novem kirurškem paviljonu na ljubljanskem velesejmu —, pardon, v ljubljanski bolnici...

Plavalno prvenstvo je za nami. Športni reporterji hrvaških listov so

dobili dolgo pričakovani »dopust«. Tiskarskega črnila so pa toliko pre-lili na račun »razpadajoče Ilirije«, da bi prav lahko naši fantje v njem trenirali. Našim rivalom smo pa le do-kazali, da nismo tako od muh, kot so bile njihove pobožne želje...

Za »umetniške kroge« je »Toti te-ater«, ki bo na ljubljanskem velesej-mu, še vedno prava zagonetka. Ne ve se še, katera skupina bo nastopala ali »Neodvisni« ali Mrakova; samo to se ve, da bo to »šlager sezone«. Morda bo v kratki sceni nastopil tu-di zastopnik ženitbene industrije »Rezor?«

PLAVALNA SEZONA V LJUB-LJANI

je letos v polnem zamahu. Zagreb-čani so sicer delali drugačne račune, danes jim je pa menda že jasno, da so oni ZPK, kar znači: Za Par Kilo-metrov — zaostali za »Ilirijo«. Tudi bratje z morja, ki se sicer silno boje hladne ilirijanske vode, so konstatirali

naenkrat precejšnje vročino, ki je komaj popustila z eno točko raz-like. — V Mariboru so plavali »Iliri-jani« za prvenstvo zveze. Občinstvo in dež, oboje jih je navdušeno spre-jelo. Posijala pa sta popoldne tudi sonce in gospod župan. — Če bo šlo vse po sreči, bo Ljubljana, ki je sicer »Kraljica cvička«, prvak tudi v vodi. In če ne bo šlo vse po sreči, bo šel naslov pač — po vodi.

Greh

Spovednik: No, sin, imaš še kak-šen greh?

Grešnik: Da, oče, enega samega še.

Spovednik: No?

Grešnik: Nekaj grdega sem gledal.

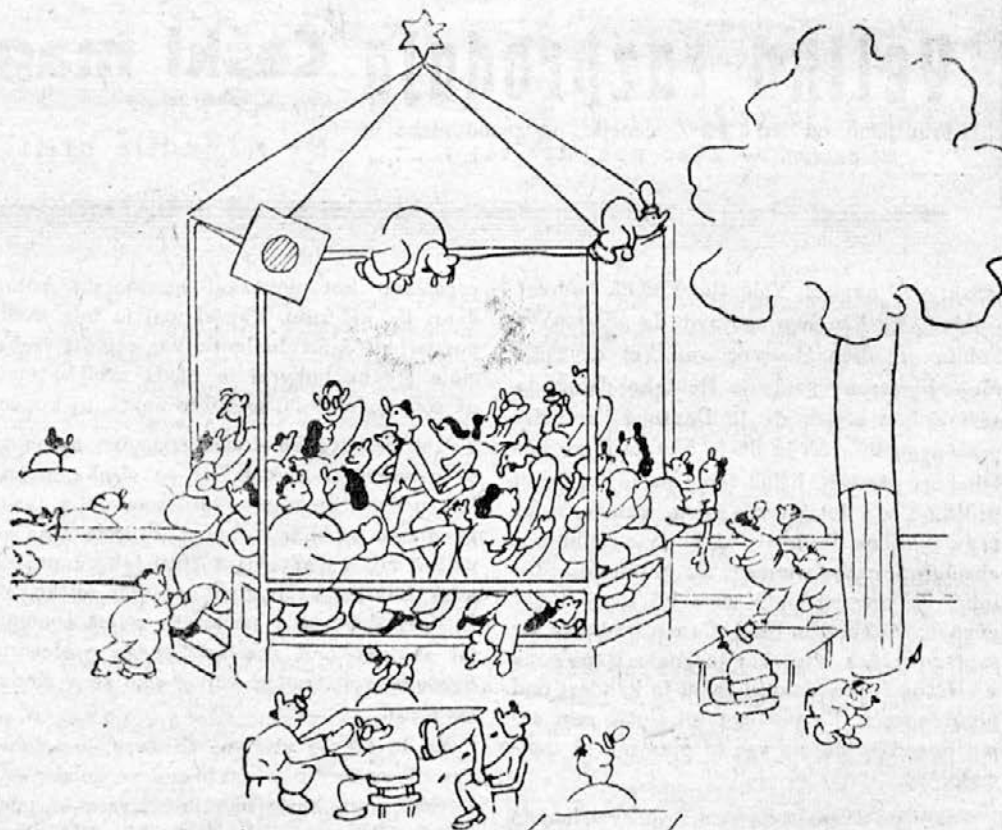
Spovednik: Tako? Kesaj se in od-puščeno ti bo. Torej?

Grešnik: Torej, nekaj grdega sem gledal...

Spovednik: Kaj pa?

Grešnik: Sliko modernega umet-nika.

„Zvezda“, zbirališče Ljubljančanov

Do poslednjega kotička vsak večer nabito polna si — ljubljanska apoteka — v marsičem še nepopolna.

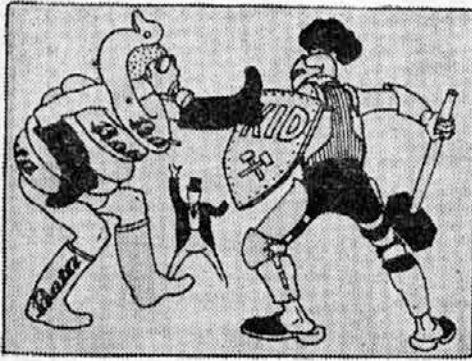
Za plesalce poskrbljeno je le bolj po božji volji. Orka luj! Saj vse vrtil se po paroli: Bij in koljii!

Kakor Abduraman čaka gost na naročeno pitje, preden kaj do njega pride, samega čakanja sit je.

Da imaš postrežbo z m e r n o, v tem so misli gostov ene. Nekaj pa je prvovrstno: prvovrstne so ti — c e n e!

Izpod Karavank

BORBA NA JESENICAH

Tolčeta se KID in Bata,
Bog ve, kaj s tega še rata?

JESENIŠKIM SPIRITISTOM

sta se oni večer prikazala kar dva duhova. Prvi je bil pokojni ravnatelj Trappen. Sredi vojne nas je zapustil. Izrabil je zmedo v večnosti, ki je nastala s sedanjo vojno. Po dveh dobrih desetletjih se je spomnil na nas in nas spet posetil. Da bi videli njegov mrk obraz! In krvaveče srce! Pošetal je po Jesenicah, pa ni več našel Assling iz nekdanjih časov. Pred meščansko šolo s Prešernovim imenom se je stogotil kakor se je znal samo on.

»Ali smo jo za Prešerna zidali!« je zaskovikal, a ne po naše.

Za njim se je prikazal čevljar Miha Artelj, se mu smejal v pest, nato ga je pa tolažilno potrepil po ramenu.

»Gospod direktor, jaz tudi nisem zato tekel v Ameriko, da bi mi ob vrnitvi avstrijski žandarji dolarje vzeli. Potolažite se. Nekdaj ste nas podili, naše brate od dela metali, mi smo vam pa po svojih močeh vsepovsod nagajali. Sedaj so vaši nasledniki in moji preostali bratje taki prijatelji, da drug drugemu slavo kadijo in s črnimi fanti vred igrajo svate za naše magnate.«

JESENIŠKA SKRIVNOST

Trije so osumljenci,
a en sam mrlič,
v stvar je pa zamešano
kar enajst že prič,
le kdo pravi grešnik je,
še ne ve se nič.

Iz uredništva. Ko smo posvetili nekaj verzov g. J. Špicarju, je pisal, da smo ga premalo obdelali. Naročil je list. Pozneje je g. A. Kuhar pisal, da na Jesenicah vse iztaknemo in podajamo v zdravem humorju. Tudi on se je naročil na »Totega«. G. M. Sušnik pa grozi, da bo list odpovedal, če se bodo ponavljale »neslane in plitke zafrkacije«. V pismu brani sebe in »sožitje«. Njegov načrt v Toy. Vest-

niku spada med iluzije, s kakršnimi nas zalagajo filozofi-prokuristi raznih D. D. Izdajatelj T. V. ga lahko takoj začno izvajati, ker se strinjajo z njim, sicer bi ga ne objavili v svojem glasilu. — G. Sušnika iskreno vabimo med svoje sotrudnike, ker so vsem odprta naša vrata. Ker ve za »zelo razmoliko in zanimivo gradivo«, je zelo dobrodošel! V tolažbo mu pa povemo, da so satiri izpostavljeni navadno samo znameniti, splošno znani ljudje. Pika.

S CESTE

O n : »Gospodična, ali Vas smem prositi za kratek razgovor!«

O n a : »Prav žal mi je, sem pa poročena!«

O n : »Jaz sem tudi poročen in mi je tudi prav žal.«

Iz Celja

BOG MARS V EVROPI

Evropa je že dolgo kontinent krvavih borb med starimi in mladimi imperiji. Na njenih ozemljih se vrše grozovite bitke. Posebno hudi boji se odigravajo v ožinah in v koridorjih. Junakom gre končno za to, kdo se bo vrnil okinčan z lovorjevim vencem zmage domov v naročje svoje izvoljene device, ki mu bo belila žgance z ocvirki in mu mesila med pšenični kruh janež ter bosta živela še dolgo let tako v miru in zadovoljstvu, obdana od številne družine...

DOBRA KUCHARICA

Mož je bil na izletu in je prinesel s seboj pol oprtnika gob.

»Ali so pa tudi užitne?« ga je žena skrbno vprašala.

»Če jih boš ti skuhala, ne bodo več,« je odvrnil mož, ki je imel že izkušnje.

DOMAČA PRIDIGA

Zena : »Že zopet mi prihajaš tako pozno domov!«

Možek : Ah, draga, ne zameri! Ko sem šel skozi park, je skočil predme neznanec in zakričal: »Denar ali življenje!«

Zena : »In ti, osel, si mu dal seveda denar!«

Iz Zlatorogovega kraljestva

NOVA VAS

Po svetu boben poje
in bliska se, grmi,
granate pa letijo
na mesta in vasi.

Pri nas je vse drugače,
tu sonce se smeji,
iz zraka nam železo
na glave ne leti.

Drugod so ruševine,
kjer bile so vasi,
pri nas je zrasla nova,
Goreljek se glasi.

NERODNO IME

»Oprostite, prosim, moje ime je Gobec.«
»Oprostim.«

Da bo noga vedno lepa,
čevlji mora biti tak,
Kakor zna ga narediti
V Mariboru tvrdba »Jak«.

Trgovina s čevlji?

Maribor, vogal Aleksandrove c. in Sodne ul

Bav - bav

Framasoni, strašna pasma,
leglo greha in skrbi,
huda ura nastopila
je za vas poslednje dni.

Vaša koža trdoživa
se ničesar ne boji,
v ložah včasih se na melikem
prav prijetno obsedi.

Za strašilo po potrebi
strašne vaše so oči,
včasih kdo se tam popraska,
kjer ga prav nič ne skrbi.

MISLI ZADOVOLJNEŽA.

»Ne vem, zakaj je toliko nezadovoljstva
na svetu? Ljudje naj bodo zadovoljni s svo-
jo usodo, kakor sem jaz — potem bodo pa
lahko mirno in srečno živeli. Če imam u-
dobno stanovanje, dobro hrano in pijačo,
fino smodko in svoj mir ter ugodje, sem s
svojo usodo že popolnoma zadovoljen.«

VPRAŠANJA.

Ali je res, da so pri finančnih kontrolah
vžigalniki po din 250? Imam jih večjo za-
logo, a jih zaradi pomanjkanja bencina ne
morem spraviti v promet. Prosim c. ured-
ništvo za tozadevno informacijo. Ferlin Ja-
nez, bivši, zdaj upokojeni tihotapec, Kor-
parjeve grabe.

ŠILO ZA OGNJILO

Pred poroto je zaspal eden izmed porot-
nikov.

Branilec reče predsedniku:

»Oprostite, gospod predsedniku, bom pa
počakal, da se gospod porotnik naspi.«

Toda sodnik ga zafrkne:

»Morebiti pa čaka, da se bo zbudil, kadar
boste vi končali!«

D. Goflja:

Moderna dama

Milijonov nekaj le ima,
avtomobil in kužka dva,
nje delovanje je, da zeha,
da se od zehanja upeha:
»Oj, nič se ne zgodi!«

Preromala je zemlje vse,
vendar povsod je dolgčas le,
kar je sveta prepotovala,
ves dolgočasen je domala:
»Oj, nič se ne zgodi!«

Literatura dolgčas je,
film in teater krha se,
kjer boksarski kak par se suče,
si bokсар noče streti buče:
»Oj, nič se ne zgodi!«

Še v modi nič ni novega,
načelo staro še velja —
telo ne bodi vsem očito,
temveč naj bo lepó pokrito:
»Oj, nič se ne zgodi!«

Ko v kriminal gospa se ozre,
kar križa se in zgraža se:
»Nič vislic se nam ne obeta,
nikjer ni novega Haceta
— oj, nič se ne zgodi!«

Ljubimcev tucat le ima,
vsak dan samo škandalčka dva,
milijon presladkih ur je imela,
in vendar nič ni doživela:
»Oj, nič se ne zgodi!«

Mladenič neki šel je v smrt,
duševno radi nje pač strf,
um drugemu je pokisellil
— zavoljo nje se je ustrelil:
»Oj, nič se ne zgodi!«

In vojna poročila dan
na dan požira kar zaman —
ne padajo še nič krdela,
je tudi Anglija še cela:
»Oj, nič se ne zgodi!«

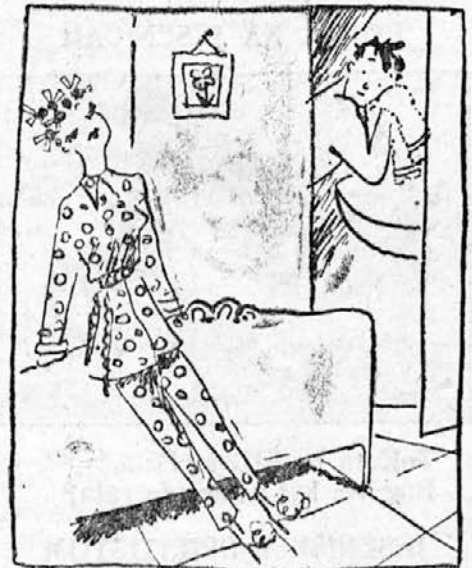
Tako ji teče dolgčas dni
ob tem, da »nič se ne zgodi«,
a tudi njeno sinekuro
končala smrt je z zadnjo uro.
»Oj, nič se ne zgodi!«

So djali damo v hladni grob,
je žalosten to bil pokop,
ob njem so pač ljudje spoznali,
da bi lahko za smrt to djali:
»Oj, nič se ne zgodi!«

NAJLEPŠA LETA.

»Katero desetletje je za žensko najlepše?«
»Tisto med 28. in 30. letom.«

SANJE

Ona: »Nocoj se mi je sanjalo o biseri in
ogrlici in jutri je moj rojstni dan.«

On: »Dobro, da si mi povedala. Kupil
Ti bom najnovejše sanjske bukve.«

VRNIL MU JE.

Gospod vpraša dečka: »Koliko let si imel
lani?«

Deček: »Deset.«

Gospod: »Pa letos?«

Deček: »Enajst.«

Gospod: »Potem jih imaš sedaj 21.«

Fant se hitro znajde: »A tako? Slišite,
koliko nog ste imeli lani?«

Gospod: »Dve!«

Deček: »In sedaj?«

Gospod: »Tudi dve!«

Deček, že v previdni oddaljenosti: »Po-
tem ste osel, ker imate štiri noge!«

GENTLEMAN

Ona: »Pol leta je že, odkar so mi ope-
rirali vrat, pa se mi brazgotina še vedno
pozna.«

On: »Kaj bi to! Vaši prijateljci Ančiki,
ki je bila pred tremi leti operirana na sle-
pčiču, menda brazgotina sploh ne bo nikoli
izginila.«